

CORRECTIONELE RECHTBANK GENT

Vonnis: 22 oktober 2013
Griffiënummer : 2013/ 3619
Parketnr.: GE.66.L9.2023/10-SW3

De eenentwintigste kamer heeft het volgende vonnis uitgesproken:

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN

1. _____ bruggepensioneerde, geboren te _____ op
wonende te _____
2. _____ aannemer land – en tuinbouwwerken.
geboren te _____ wonende te _____

beklaagd van :

de eerste en de tweede

om de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben meegewerkt, om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd. (art. 66 SW)

A.

Bij inbreuk op artikel 16.6.3quinquies al.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) opzettelijk of, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, handelingen te hebben gesteld waardoor een met bomen begroeide oppervlakte als vermeld in artikel 3, §1 en §2, van het Bosdecreet van 13 juni 1990, geheel of gedeeltelijk is verdwenen en er aan de grond een andere bestemming of gebruik werd gegeven,

Bij inbreuk op artikel 16.6.3quinquies al.2 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (milieuhandhavingsdecreet) door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, handelingen te hebben gesteld waardoor een met bomen begroeide oppervlakte als vermeld in artikel 3, §1 en §2, van het Bosdecreet van 13 juni 1990, geheel of gedeeltelijk is verdwenen of er aan de grond een andere bestemming of gebruik werd gegeven.

meer bepaald: door het vallen van bomen in het privaat bosperceel gelegen te

te _____ op 11.06.2010.

B.

Op het perceel gelegen te
 in eigendom toebehorende aan
 bruggepensioneerde, geboren te   an   en
 zonder beroep, geboren te   op   beiden wonende te

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO), hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.2° te hebben uitgevoerd, voortgezet of instandgehouden, in casu: een ontbossing zoals vermeld in art. 4.15° van het bosdecreet van 13 juni 1990 van een met bomen begroeide oppervlakte bedoeld in artikel 3-§§ 1-2 van dat decreet,

meer bepaald: door het vellen van bomen in het privaat bosperceel gelegen te

te   op 11.06.2010.

wat betreft de eerste: met de verzwarende omstandigheid bepaald in artikel 6.1.1 lid 2 lid VCRO, namelijk

met de omstandigheid dat het hierboven omschreven misdrijf gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of bij dergelijke verrichtingen als tussenpersonen optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep, meer bepaald als *aannemer land – en tuinbouwwerken*.

PROCEDURE

1. Tijdens de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de processtukken.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

De dagvaardingen werden overgeschreven op het tweede hypotheekkantoor te   De dagvaardingen vermelden de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeren de eigenaars ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek. De strafvordering is ontvankelijk (art. 6.2.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening).

De inschrijving in het vergunningsregister is bij het in beraad nemen van de zaak nog niet gebeurd maar is niet op straffe van onontvankelijkheid opgelegd (art. 6.2.2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

De beklagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 11 juni 2013.

Bij tussenvonnis van 25 juni 2013 werd het openbaar ministerie verzocht aanvullend onderzoek uit te voeren en werd de zaak in voortzetting gesteld op de terechtzitting van 24 september 2013.

De zaak werd op de terechtzitting van 24 september 2013 in zijn geheel hernomen door de huidige samenstelling van de zetel.

2. De rechtbank nam kennis van:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door substituut-procureur des Konings;
- het verweer van de beklagden, bijgestaan door meester advocaat te

3. Op de openbare terechtzitting van 11 juni 2013 werden de beklagden verwittigd van de verbetering van de dagvaarding wat de verzwarende omstandigheid betreft: de in de dagvaarding vermelde verzwarende omstandigheid heeft betrekking op de tweede beklagde, en niet op de eerste beklagde,

STRAFRECHTELIJK

Felten

4. Op 11 juni 2010 werd proces-verbaal opgesteld. Er werd vastgesteld dat het perceel gelegen te kadastraal gekend als gemeente waarvan en eigenaar zijn, ontbost werd.

De aannemer voor deze werken was

De werken werden uitgevoerd door en

Er werd een mondeling stakingsbevel gegeven dat door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd bekrachtigd.

5. verklaarde dat hij bezig was met het omzagen en verwijderen van de onderbegroeiing van het perceel. De heel grote bomen moesten blijven staan. De kleinere bomen en de onderbegroeiing mochten verwijderd worden. Hij verklaarde dat de aannemer was en dat hij handelde op vraag van in ruil voor de houtopbrengst.

6. Het perceel dat ontbost werd maakt het voorwerp uit van een verkavelingsvergunning.

De verkavelingsvergunning heeft betrekking op de percelen

Op 19 december 2007 verleende het Agentschap voor Natuur en Bos (het "ANB") een gunstig advies voor de verkavelingsvergunning mits de voorgestelde compensatiemaatregelen zouden worden uitgevoerd.

7.   betwist dat er sprake was van ontbossing. Volgens hem ging het over "verwilderde percelen met begroeiing". Hij verklaarde dat hij de opdracht had gegeven geen hoogstammige bomen met een stamomtrek van 1 m te kappen. Enkel de onderbegroeiing moest worden gekapt om de percelen bouwrijp te maken. Voor het betrokken perceel was er nooit sprake geweest van een bos, wel voor de andere in de verkavelingsvergunning bedoelde percelen.

8.   verklaarde op 6 december 2010 dat hij alleen de opdracht had gekregen de machines te leveren. De tractor, de hakselaar en de container werden door hem aan de eigenaar van het perceel verhuurd. Hij verklaarde echter ook dat   en   de werken op zijn vraag uitvoerden.

9. Uit vaststellingen van het ANB op 18 april 2011 blijkt dat het perceel waarop de ontbossing gebeurde, een voormalig tuinperceel is waarin ooit bomenrijen van rode beuk, lijsterbes, notelaar en cypres werden aangeplant. Verder stonden op het perceel hakhoutstoven van hazelaar en enkele goed ontwikkelde bomen van zomereik.

Het besluit van het ANB was dat tuinen niet onder de voorschriften van het Bosdecreet vallen, maar spontane boomopslag wel: een niet onderhouden, verwilderde tuin die een goede spontane bosontwikkeling kent met inheemse boom- en struiksoorten, waardoor de bomen en houtachtige struikvegetaties het belangrijkste bestanddeel uitmaken, vormen een bosoppervlakte in de zin van art. 3 Bosdecreet. Het ANB stelde dat het betrokken perceel een dusdanige bosontwikkeling kende dat de oppervlakte als bos kon worden gecatalogeerd. Vermits het perceel deel uitmaakt van een verkavelingsvergunning en verklaarde dat de kapping gebeurde om de percelen bouwrijp te maken, was het volgens ANB de bedoeling om aan de grond een andere bestemming of een andere gebruik te geven.

Het   , namelijk loten 1 en 2 van de verkaveling, werd volgens het Agentschap voor Natuur en Bos niet opgenomen in het compensatiedossier dat werd ingediend door   voor het verkrijgen van de verkavelingsvergunning.

Het ging volgens het ANB bijgevolg om een ontbossing waarvoor een stedenbouwkundige vergunning vereist was en bijkomende compensatiemaatregelen dienden genomen te worden.

10. Als "herstelmaatregel" stelt het ANB voor (p. 62):

"- de aanvraag van een bijkomende stedenbouwkundige vergunning met compensatiemaatregelen voor het deels ontbossen van het betrokken perceel

- indien geen stedenbouwkundige vergunning wordt verkregen, dient, gezien de goede spontane boscijevolutie, de gehele oppervlakte verder natuurlijk te ontwikkelen. Voor elke (kap)werkzaamheid in het bos dient, overeenkomstig het Bosdecreet, een machtiging verkregen te worden, afgeleverd door het Agentschap".

11. Bij herverhoor betwist nog steeds dat er sprake was van ontbossing of het niet-toegelaten kappen van bomen en betwist hij dat hij een stedenbouwkundige vergunning had moeten aanvragen.

12. Bij tussenvonnis van 25 juni 2013 heeft de rechtbank het openbaar ministerie verzocht om het dossier te vervolledigen met het compensatiedossier en met het standpunt van het ANB over de inhoud en de relevantie van dit compensatiedossier.

In een navolgend proces-verbaal van 22 augustus 2013 herhaalde het ANB dat het een voormalig tuinperceel betreft dat onder andere gezien de spontane bosontwikkeling en de aanwezigheid van een kruidlaagvegetatie feitelijk als bos moet worden beschouwd waarop het Bosdecreet van toepassing is. Volgens het ANB heeft men mogelijks bij het advies over de verkavelingsaanvraag geoordeeld dat compensatie wettelijk niet nodig was aangezien het om een spontane bebossing gaat die de leeftijd van 22 jaar nog niet had bereikt (artikel 90bis, §7 Bosdecreet). Vandaar dat er geen compensatiemaatregelen werden voorgelegd en goedgekeurd voor. Het Bosdecreet blijft volgens het ANB van toepassing op het perceel, voor het bosvlakpercentage van 50% van de perceelsoppervlakte, conform de verkavelingsvoorschriften ter plaatse en waarvoor bij kapping een machtiging van het ANB is vereist.

Beoordeling

13. De beklagden worden als mededaders vervolgd voor feiten die worden omschreven als ontbossing.

14. Het Bosdecreet van 13 juni 1990 definieert bossen als volgt: "*grondoppervlakten waarvan de bomen en de houtachtige struikvegetaties het belangrijkste bestanddeel uitmaken, waartoe een eigen fauna en flora behoren en die één of meer functies vervullen*".

Een bos is niet enkel een verzameling hoogstambomen. Ook terreinen met kleine jonge bomen, struiken of spontane boomopslag vallen onder deze definitie. Een terrein kan spontaan evolueren naar bos, zonder dat er enige beslissing of aanduiding door de overheid nodig is om het Bosdecreet van toepassing te verklaren op het terrein.

Het kwalificeren van een grond als bos gebeurt op basis van feitelijke gegevens, zoals de aanwezige boom- en struiksoorten, de bezettingsgraad en de flora en de fauna.

15. Ontbossen wordt in het Bosdecreet gedefinieerd als *"iedere handeling waardoor een bos geheel of gedeeltelijk verdwijnt en aan de grond een andere bestemming of gebruik wordt gegeven"*. Men spreekt dus van ontbossing wanneer een bos geheel of gedeeltelijk wordt gekapt met het oog op een ander gebruik van de grond, zoals de bouw van een woning.

16. Ter terechtzitting voerde [ ] aan dat hij ervan uitging dat de betrokken loten 1 en 2 geen bos waren en dat de behandeling van en de beslissing over de compensatiemaatregelen die overtuiging bevestigden.

17. Uit de vaststellingen van het ANB bleek dat het betrokken perceel door spontane bosontwikkeling is geëvolueerd naar bos, gelet op de aanwezige bomen, de boomopslag, de struiken en de aanwezigheid van bosflora. Aangezien het [ ] opgenomen is in de verkavelingsvergunning en [ ] verklaarde dat de ontbossing gebeurde om het perceel bouwrijp te maken, was er de intentie om aan de betrokken grond een ander gebruik te geven, zodat het ging om een ontbossing.

18. Voor deze ontbossing was naar het oordeel van de rechtbank echter geen bijkomende stedenbouwkundige vergunning vereist.

Het perceel dat ontbost werd, maakte het voorwerp uit van een verkavelingsvergunning.

De verkavelingsvergunning van 18 februari 2008 heeft betrekking op de percelen [ ]. In de verkavelingsvergunning wordt verwezen naar het gunstig advies van het ANB van 19 december 2007.

Dit advies vermeldt uitdrukkelijk dat het betrekking heeft op de verkavelingsaanvraag gelegen te [ ] dus ook het perceel vermeld in de dagvaarding (pag. 25-26 strafdossier). Het advies luidt verder:

"(...)

Onlangs ontving ik aangepaste compensatiemaatregelen voor bovenvermelde aanvraag. Het betreft hier een verkavelingsaanvraag voor een ten dele beboste grond.

Gelet op de ligging in woonpark verleent het Bosbeheer een gunstig advies voor de gevraagde verkavelingsvergunning.

De verkavelingsvergunning impliceert niet dat er mag worden overgegaan tot ontbossing. De ontbossing dient steeds via een bijkomende stedenbouwkundige vergunning te worden aangevraagd.

(...)

Een compensatievoorstel werd voorgelegd. Het Bosbeheer gaat akkoord met de voorgestelde compensatiemaatregelen, die geregistreerd werden onder nummer [ ] (cfr. Origineel in bijlage). Het formulier dient samen met verkavelingsvergunning aan de aanvrager te worden gestuurd en maakt integraal deel uit van de vergunning.

Besluit: Gunstig mits de compensatiemaatregelen worden uitgevoerd binnen de termijnen gesteld in het Besluit van de Vlaamse regering dd. 16 februari 2001 tot vaststelling van nadere regels inzake compensatie van ontbossing en ontheffing van het verbod op ontbossing.

Bijkomende kappingen binnen de zone "Bosvlak" kunnen maar uitgevoerd worden mits machtiging door het Bosbeheer. Het is evenmin toegelaten binnen deze zone constructies op te richten of ingrijpende wijzigingen van de bodem-, strooisel-, kruid- of boomlaag uit te voeren of dieren te houden binnen omheiningen. (...)"

In dit advies van het ANB werd vermeld dat de verkavelingsaanvraag betrekking had op een "ten dele beboste grond". De compensatiemaatregelen goedgekeurd door het ANB hadden enkel betrekking op de loten 3 tot 7 van de verkaveling, maar niet op het perceel [redacted]. Het ANB heeft op 17 oktober 2011 een attest van vulling van de compensatiemaatregelen voor de verkaveling afgeleverd.

19. De rechtbank leidt hieruit af dat het ANB bij het beoordelen van de verkavelingsaanvraag ofwel van oordeel was dat het perceel [redacted] niet bebost was, ofwel dat dit perceel bebost was, maar dat hiervoor geen compensatieverplichting gold. In het aanvullend proces-verbaal van 22 augustus 2013 erkent het ANB dat ten tijde van het advies het perceel [redacted] mogelijk niet als bos werd beschouwd en dat het niet duidelijk is waarom het perceel [redacted] niet in het compensatievoorstel werd opgenomen.

Op de luchtfoto's van het ANB van 1988-1990 en van 2006 is nochtans duidelijk te zien dat het perceel [redacted] bebost was op het ogenblik van de verkavelingsaanvraag.

In elk geval verleende het ANB een gunstig advies, ook met betrekking tot het perceel [redacted] en hoewel dit niet in het compensatievoorstel opgenomen was, waarna de verkavelingsvergunning werd afgeleverd.

20. Een verkavelingsvergunning geldt als stedenbouwkundige vergunning voor wat betreft alle in de verkavelingsvergunning opgenomen ontbossingen, op voorwaarde dat aan de compensatieplicht werd voldaan (art. 4.2.17, §1, 3° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

In het navolgend proces-verbaal van 22 augustus 2013 stelt het ANB dat men mogelijk bij het advies over de verkavelingsaanvraag heeft geoordeeld dat de spontane bebossing jonger was dan 22 jaar, zodat compensatie volgens het artikel 90bis, §7 Bosdecreet niet vereist was.

21. De verkavelingsvergunning gold als stedenbouwkundige vergunning voor de ontbossing op het perceel [redacted] aangezien dit perceel [redacted] uitdrukkelijk in de verkavelingsvergunning en in het advies van het ANB staat vermeld.

22. De verkavelingsvergunning en het advies van het ANB vermelden wel uitdrukkelijk dat bijkomende kappingen binnen de zone "bosvlak" enkel kunnen worden uitgevoerd mits machtiging door het ANB. In deze zone is

het verboden ingrijpende wijzigingen van de bodem, strooisel-, kruid- of boomlaag uit te voeren.

In de stedenbouwkundige voorschriften volgens het

- die integraal werden overgenomen in de verkavelingsvergunning - staat uitdrukkelijk vermeld dat voor max. 50% van de perceelsoppervlakte tuinaanleg en bebouwing is toegestaan ("cultuurvlak") en dat in de overige 50% het bosbestand bewaard moet blijven ("bosvlak").

Uit het dossier blijkt niet dat de kappingen door de beklagden plaatsvonden binnen deze zone "bosvlak" van het perceel, zodat de feiten niet kunnen worden heromschreven naar kappen zonder machtiging van het ANB.

23. Er bestaat inzake de tenlastelegging twijfel die aan de beklagden ten goede dient te komen. De onder A en B (zoals verbeterd) ten laste gelegde feiten zijn bijgevolg niet naar voldoening van recht bewezen.

HERSTEL

24. Gelet op de vrijspraak is de rechtbank niet bevoegd om kennis te nemen van de herstellvordering.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185, §1, 189, 190, 191, 194 Wetboek van Strafvordering;

DE RECHTBANK, rechtsprekend op tegenspraak

Verbeterd de dagvaarding als volgt : zegt dat de in de dagvaarding vermelde verzwarende omstandigheid betrekking heeft op de tweede beklagde, en niet op de eerste beklagde,

Verbeterd de dagvaarding dus als volgt:

.....

De tweede: verzwarende omstandigheid : beroepsactiviteit die verband houdt met de sector - art. 6.1.1 lid 2 lid

met de omstandigheid dat het supra omschreven misdrijf gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt, of bij

dergelijke verrichtingen als tussenpersonen optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep, namelijk als *aannemer land – en tuinbouwwerken*.

.....*

STRAFRECHTELIJK

Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de hierboven omschreven tenlasteleggingen A en B (zoals verbeterd).

Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de hierboven omschreven tenlasteleggingen A en B (zoals verbeterd).

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 83,86 EUR.

Laat deze kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten laste van de Staat.

HERSTEL

Verklaart zich niet bevoegd om kennis te nemen van de herstellvordering.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de éérentwintigste kamer van de correctionele rechtbank te op 22 oktober 2013, bestaande uit . rechter en griffier, in aanwezigheid van substituu-procureur des